

Prima instanță: Judecătoria Bălți, judecător D. Stănilă

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecători - A. Gheorghieș, A. Albu, A. Toderăș

Î N C H E I E R E

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători –

Luiza Gafton, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Placinta Eduard împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2016, prin care a fost casată parțial hotărârea Judecătoriei Bălți din 23 decembrie 2015 de respingere a acțiunii, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Placinta Eduard către SRL „Bălți-Gaz” privind contestarea procesului-verbal nr. 6 din 12.12.2014,

c o n s t a t ă :

La 14.03.2014, Placinta Eduard s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Bălți-Gaz” privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 12.12.2014, în baza procesului-verbal nr. 6, întocmit de Comisia privind examinarea încălcării cauzelor contractuale, dânsul a fost recunoscut consumator fraudulos al gazelor naturale, fiind efectuată recalcularea consumului de gaze naturale realizată în baza sistemului paușal.

Conform actului de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale nr. 17/1 din 05.02.2014 s-a constatat că, la momentul controlului din 04.04.2014, nemagnetizarea a constituit 1,14, iar la 05.02.2014 a constituit 0,76 și pe contor erau vizibile zgârieturi. Plomba contorului de tip BK G4T nr. 29066839 era intactă.

Contorul a fost deconectat, însă acesta nu a fost supus unei expertize pentru a stabili cu certitudine că contorul ar avea defecte care indică la sustragerea gazului, iar reprezentanții SRL „Bălți-Gaz” nu i-au explicat drepturile sale, totodată, nefiindu-i explicat și faptul în cât timp și unde poate fi expertizat contorul.

Concluzia Comisiei pentru examinarea încălcării clauzelor contractuale o consideră ilegală și neîntemeiată, deoarece aceasta s-a bazat doar pe presupuneri, nu a fost stabilită metoda de sustragere, nu au fost analizate facturile cu privire la achitări pentru perioadele analogice. La fel, și metoda de calcul al pretinsului gaz sustras în mod fraudulos, după sistemul paușal, o consideră ilegală și nu este de acord cu suma indicată – 23033,11 de lei.

Legat de acest fapt, în acțiunea inițială și cea de concretizare, reclamantul a

solicitat anularea procesului-verbal nr. 6 din 12.12.2014; recuperarea cheltuielilor de judecată, a costului expertizei în sumă de 360 de lei; încasarea prejudiciului moral în mărime de 25000 de lei; compensarea prejudiciului material în mărime de 50265 de lei suportat ca urmare a schimbării sistemului de încălzire; obligarea furnizorului de gaze naturale - SRL „Bălți-Gaz” la reconectarea lui Placinta Eduard la rețeaua de gaze.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 23 decembrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2016, hotărârea primei instanțe a fost casată parțial.

A fost dispusă anularea procesului-verbal nr. 6 din 12.02.2014 al Comisiei privind examinarea încălcării cauzelor contractuale de către consumator și s-a încasat de la SRL „Bălți-Gaz”, în beneficiul lui Placinta Eduard, 500 de lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest hotărârea a fost menținută.

La 24.02.2017, Placinta Eduard a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii în partea ce ține de încasarea prejudiciului material în mărime de 50265 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 25000 de lei, menționând că instanța de apel a interpretat eronat legislația în vigoare.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurilor invocate în cererea de recurs, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Placinta Eduard nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Verificând prin prisma normele de drept citate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul declarat de către Placinta Eduard nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, deoarece recurentul nu au invocat nici un temei

care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat doar critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Această situație indică la caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului. Or, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Față de cele indicate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, iar în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

Sub acest aspect, Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel, recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Placinta Eduard, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Placinta Eduard.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Filincova

Judecători

Luiza Gafton

Maria Ghervas